

DE MOEILIKHEID VAN GELOVEN

THOMAS GOODWIN

STICHTING DE GIHONBRON

MIDDELBURG

2024

DE MOEILIKHEID VAN GELOVEN

Thomas Goodwin

Citaten uit 'Justifying faith' van Thomas Goodwin. <https://www.monergism.com/thethreshold/sdg/goodwin/Of%20Justifying%20Faith%20-%20Thomas%20Goodwin.pdf>

De volgende citaten hebben me wel aangesproken. Ik heb geprobeerd zó te citeren, dat de teksten niet uit het verband gerukt worden, maar evenwichtig zijn en dat de mening van de schrijver niet tekort gedaan wordt. Goodwin geeft in de citaten raad aan personen die eraan ontdekt zijn dat ze verloren zijn en dat de weg van het geloof de enige weg tot behoud is, maar te zien gekregen hebben dat het vanuit henzelf onmogelijk is te geloven zonder de werking van de Heilige Geest. Hij waarschuwt ook tegen het feit dat een mens uit eigen kracht gaat proberen in Christus te geloven en zegt dat dat een subtiele vorm van eigengerechtigheid is. De juiste weg is volgens hem het wachten op Hem in totale afhankelijkheid van Hem, opdat Hij het geloof werkt. Dat niet op fatalistische wijze, maar men moet aanhoudend God 'lastigvallen' in het gebed. En men moet op Hem wachten in het gebruik van de door God aangewezen middelen.

Proberen te geloven (blz. 891)

God beveelt mensen te geloven en te komen tot Christus.¹ Daarom dringt Christus bij mensen die tot Hem kwamen aan op het geloof. 'Zo gij kunt geloven,' zegt Hij in Markus 9:23. En zo zegt Paulus tegen de stokbewaarder:² 'Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden'. Wij moeten proberen om andere geboden in de praktijk te brengen om ons onze plicht te laten zien. En zo is het ook met het geloof. Mijn onmacht om recht te geloven verhindert niet het proberen te geloven en het zo ver reiken als we maar kunnen. Het verschaft ook geen excuus om het dan maar na te laten.

Predikanten moeten de beloften en beweegredenen aan de mensen voorstellen. Die overwegingen, beweegredenen en beloften die door de predikanten voorgesteld moeten worden aan hoorders en verootmoedigde zielen, moeten *het geloof in hen werken*. Verootmoedigde zielen mogen en moeten er in de eenzaamheid over nadenken, de beloften, etc. in zich opnemen en daarover gelovige gedachten in beoefening brengen. De apostel zegt in Hebreeën 4:2: 'Het Evangelie [is] verkondigd' aan de Israëlieten. De beloften waren verkondigd. 'Maar het woord der prediking deed hun geen nut, dewijl het met het geloof niet gemengd was in degenen die het gehoord hebben.' Daarom zegt hij: 'Laat ons dan ons benaastigen om in die rust in te gaan, opdat niet iemand in datzelfde voorbeeld der ongelovigheid valle' (vers 11). En dat vanwege het niet toepassen van die beloften. Ook al is het waar dat slechts sommigen in de rust zullen ingaan, dan is toch in vers 6 de belofte onbepaald aan allen gedaan: 'Dewijl dan blijft, dat sommigen in dezelve rust ingaan, en degenen wien het Evangelie eerst verkondigd was, niet ingegaan zijn vanwege de ongehoorzaamheid'. En daarop gebaseerd vermaant hij in vers 11 alle mensen om te proberen te geloven en om op Jezus te zien als de Auteur van het geloof.

Mensen moeten hun harten eraan gewennen om dezelfde geloofsgedachten te hebben als gelovigen hebben, zo ver als het leggen of werpen van zichzelf op Christus en het brengen van het hart tot de belofte gaat. Dit omdat God in ons werkt als redelijke schepselen. De overwegingen, gedachten en voorwerpen van het geloof die de gelovigen in hun hart hebben, kunnen door iemand die nog tot geloof moet komen steeds weer overdacht worden.

Die gedachten, etc. verschillen alleen wat betreft de wijze (formale), en niet in de zaak (materiale). Het is als met vruchten. Die hebben dezelfde vorm, maar verschillen in smaak. God plant vaak ware geloofsgedachten in de voorstellingen die we hadden toen we nog ongelovigen waren. Hij verandert ze in ware geloofsgedachten terwijl we ze overdenken. De broden werden tijdens de wonderbaarlijke spijziging vermeerderd toen ze gebroken werden en het water werd tijdens het uitgieten in wijn veranderd.

Zo is het ook bij mensen. Vaak geloven zij in waarheid voordat zij er erg in hebben. En dat door het volgende middel: ze oefenen hun harten in geloofsgedachten. Terwijl ze het proberen, helpt God hen. Zoals het met het bidden gaat, gaat het ook met het geloof.

Daarom dwalen degenen die zeggen dat vernederde zielen stil moeten liggen, om te zien of God hun harten tot het geloof wil trekken. En die daarbij nog zeggen dat ze niet moeten proberen te geloven totdat dat gebeurt.

Het is inderdaad wel waar dat stilzitten hun sterkte zal zijn.³ Maar er zijn twee soorten van stilzitten. De eerste soort stilzitten is helemaal niets te doen. Geen stap te zetten. Niet te denken aan geloven. Dat is niets. *Echter, het andere stilzitten is het onderdrukken van alle gedachten van bekwaamheid in mijzelf om te geloven. En niet toe te laten dat ook maar één zo'n gedachte in ons opkomt. Maar toch geloofsgedachten te bedenken, met een stille afhankelijkheid van God.*

---

¹ 1 Joh. 3:23: En dit is Zijn gebod, dat wij geloven in den Naam van Zijn Zoon Jezus Christus, en elkander liefhebben, gelijk Hij ons een gebod gegeven heeft.

² Hand. 16:31.

³ Jes. 30:7.

Het stilzitten is niet het tegenovergestelde van het gebruik van de middelen, maar het is het tegenovergestelde van *het vertrouwen op* het gebruik van de middelen. Het stilzitten is tegenovergesteld aan beroering in onze gedachten. De gedachten van de mens moeten rustig en gekalmeerd zijn voor deze zaak. Maar je moet toch de middelen gebruiken.

Laat me er nog wel een waarschuwing aan toevoegen. Als een mens probeert te geloven, *dan moet hij niet verwachten dat hij in zichzelf kracht heeft om te geloven*. Maar verwacht tijdens het proberen en tijdens het hebben van geloofsgedachten de kracht om dat te doen *van God*. Doe het in onderworpenheid aan Gods macht.

De mens moet zijn hart tot de belofte brengen, om vervolgens vanuit die belofte de macht te verwachten om in staat gesteld te worden ermee verenigd te worden.⁴ Ten tweede. De ziel van een mens moet niet rusten in zijn eigen pogingen, maar moet blijven wachten op een voortgaand werk [van God].

Welke zonden zou iemand moeten laten die afhankelijk is van God en van de macht van God om het geloof te werken? (blz. 898)

Ik zal 'nijd' als voorbeeld nemen, omdat de apostel Jakobus dat in zijn brief als voorbeeld noemt. Er zijn enkele zonden die wel in het bijzonder tegengesteld zijn aan de afhankelijkheid van de macht van God om in ons hart te werken. Wanneer je bijvoorbeeld het volgende denkt: 'Ik heb al zolang op God gewacht, maar Hij geeft geen antwoord. Ik heb geprobeerd te geloven, maar ik weet niet of ik nu wel of geen waar geloof in mijn hart heb. En anderen hebben dat wel. Die en die persoon was door God in een zeer korte tijd tot geloof gebracht en hij is nu vol verzekering.' Als je hierdoor nijdig wordt en het niet eerlijk vindt, dan is dat tegengesteld aan het afhankelijk zijn van God.

Wees daarom gewaarschuwd, want anders zal de duivel komen en je laten toegeven aan dit soort nijdigheid. Pas op dat je zulke nijdige gedachten niet in je hart zult koesteren en voeden. Weersta de duivel, zodat hij van je zal vluchten.⁵ Deze gedachten druisen in tegen de afhankelijkheid van de macht van God. Is Zijn macht niet vrij? 'Gij begeert, en hebt niet; gij benijdt en ijvert *naar dingen*, en kunt ze niet verkrijgen,' omdat gij kwalijk bidt⁶. Je benijdt en begeert, maar je krijgt het niet zolang je je in zo'n gemoedstoestand bevindt.

Onthoud dat je om *genade* bidt. En als het genade is, zal God dan met Zijn genade niet doen wat Hij wil? Als Hij het sneller aan een ander geeft dan aan jou, zul je hem dan benijden? Waar ben je dan eigenlijk van afhankelijk? Ben je niet afhankelijk van de macht van God? Is die macht niet vrij?

Onderwerp jezelf aan God en steek je mond in het stof. De zonde van Kaïn was, dat hij, toen Hij probeerde bij God aangenomen te worden, en hij zag dat Abels offer aangenomen werd en het zijne niet, boos werd. Hij was vervuld met nijd jegens zijn broer. Dat verloor hem en het zorgde ervoor dat hij omkwam. De zonde van Ezau was, dat hij Jakob benijdde, omdat Jakob aangenomen was en hij niet.

Wanneer je ziet dat anderen veel geloof en geloofs zekerheid hebben ontvangen, terwijl jouw geest toegesloten blijft, onder verzoeken, en je te worstelen hebt met grote onmacht om te geloven, dan zouden die voorbeelden van jongere christenen die spoediger dan jou veel verzekering ontvangen hebben omdat God Zijn werk in hen snel voleindigt, juist tot je *bemoediging* moeten zijn. Je zou juist niet moeten klagen.

Het is zoals bedelaars die voor de deur staan. Sommigen worden niet als eerste geholpen. Maar ze zien dat anderen geholpen worden. Ze klagen daar niet over, maar zijn juist bemoedigd, omdat ze zien dat anderen zoals zij geholpen worden als ze bij de deur komen. Stel dat anderen eerder geholpen worden, dan zal God jou te Zijner tijd oprichten. De apostel zegt: 'Onderwerpt u dan Gode (..) en Hij zal u te Zijner tijd verhogen⁷ (Eng. vert). dit zegt Petrus ook in 1 Petrus 5:6. Als je jezelf aan God wilt onderwerpen, dan heeft Hij een tijd om je te verhogen.

Je kent het voorbeeld wel van de Kananese vrouw. Christus zegt tegen haar: 'Laat eerst de kinderen voedsel krijgen.' En zij antwoordt: 'Ja Heere; doch de hondkens eten ook van de brokskens die er vallen van de tafel hunner heren.'⁸ Laat mij de kruimels maar hebben als ze aan het eten zijn, of de kruimels die na het eten overblijven. Die zullen me wel goed doen. Ze was er zóver vandaan om te klagen over het feit dat Christus kinderen die Hij vóór haar zou voeden, dat ze zegt: 'Heere, ik belijd dat ik een hond ben. Geef me de kruimels maar als ze klaar zijn.'

---

⁴ Goodwin geeft op blz. 970 enkele voorbeelden: de teksten 1 Tim. 1:15 en Jes. 45:22: Dit is een getrouw woord en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben. Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde; want Ik ben God en niemand meer. We moeten volgens hem bestuderend bezig zijn met het Woord zelf, opdat we door Gods macht onder dat bestuderen en zoeken getrokken worden tot Hem.

⁵ Zie Jak. 4:7.

⁶ Jak. 4:2.

⁷ Jak. 4:7, 10.

⁸ Math. 15:27.

God zal mee-werken met zo'n geest die voortgaat in afhankelijkheid van God en zichzelf onderwerpt aan God. En dat zonder te klagen. Laat het er verre van zijn dat je gaat klagen. Nee, laat je hart geraakt worden door het gevoel van je onwaardigheid. Wees juist bemoedigd om in afhankelijkheid voort te gaan.